

нансування для реалізації інвестиційно-будівельних проектів та вартості продукції висотного будівництва.

ОЦІНКА РИЗИКУ В ОХОРОНІ ПРАЦІ

Олійник А.А.

Науковий керівник – Хворост М.В., д-р техн. наук, професор

Впровадження ризикорієнтованого підходу в галузі охорони праці є одним пріоритетних шляхів підвищення рівня промислової безпеки в Україні.

Орієнтування на сучасні європейські тенденції в галузі охорони праці вимагає впровадження ризикорієнтованого підходу, який ґрунтується на оцінці виробничого ризику на робочих місцях підприємств та організацій.

Під оцінкою ризику розуміється аналіз небезпек, які з'являються на робочих місцях в ході технологічного процесу, з подальшим визначенням їх величини і значущості та розробки профілактичних заходів щодо попередження травматизму працівників.

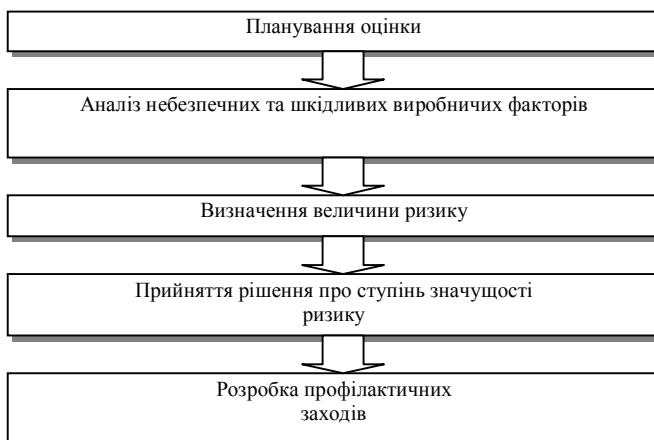

Рисунок 1 – Алгоритм оцінки ризику

Оцінка ризику має проводитися систематично та безперервно, особливо на робочих місцях із підвищеною небезпекою. Результати мають бути задокументовані, що створює базу для подальшого підвищення рівня безпеки в цілому по підприємству.

Таким чином, серед заходів із профілактики виробничого травматизму оцінка ризиків посідає провідне місце, оскільки дає можливість визначити першочергові шляхи щодо підвищення рівня безпеки праці.

1. Мерві Муртонен. Оцінка ризиків на робочому місці: практичний посібник / Мерві Муртонен // Міжнародна організація праці. – ВТТ – технічний досліджувальний центр Фінляндії, 2007. – Вип. 1. – 63 с.

АНАЛІЗ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПОТОКІВ У СИСТЕМІ ОХОРОНИ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВІ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ЇХ ВПЛИВІВ НА МЕНЕДЖМЕНТ ОХОРОНИ ПРАЦІ

Васильченко Ю.О.

Науковий керівник – Халіль В.В., асистент

Система керування охороною праці на підприємстві (СКОПП) є базовою основою у забезпеченні безпеки на виробництві. Саме рівень СКОПП, як складової загальної системи управління підприємством визначає успішність та безпечність виробничих процесів. Система СКОПП насамперед визначається наявністю ефективних зв'язків між усіма її елементами. Тому визначення цих зв'язків, класифікація їх за відповідними критеріями, встановлення показників, що характеризують їх ефективність та інше, є одним із важливих завдань.

Система керування охороною праці є багаторівневою системою із цілою низкою підсистем. Усі елементи системи мають постійний зв'язок між собою та із підсистемами, що знаходяться зовні і в середині. Для того щоб визначити критерії у зв'язках, необхідно розглянути можливі їх варіанти. Насамперед, ми розглядаємо реальні виробничі системи, які характеризуються наявністю фізичних та біологічних (людських) параметрів. У цих системах є входні та вихідні сигнали, які дозволяють судити щодо ефективності процесів керування. У дослідженнях таких систем, необхідно враховувати можливу поведінку елементів, а саме: автоматичні, вирішальні, самоорганізуючі, передбачуючі, перетворюючі.

Автоматичні: однозначно реагують на обмежений набір зовнішніх впливів, внутрішня їх організація пристосована до переходу в рівноважний стан при виведенні з нього (гомеостаз). Така система характеризується сталістю зв'язків та високим рівнем організації керування. Людина у такій системі виконує функцію спостерігача при її функціонуванні але людина і створює цю систему. Тому якщо у такій системі змінювати види зв'язків, то необхідно змінювати усю систему.

Вирішальні: мають постійні критерії розрізнення їх постійної реакції на широкі класи зовнішніх впливів. Сталість внутрішнього струк-